

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816206701
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8816206701.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, proti žalovanej Q.. J. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXX XX B.. I., v konaní zastúpená Q.. Q. Z., r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXX XX B. K. I., o zaplatenie 267,05 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 5C/211/2016-64 zo dňa 07. mája 2018, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že konanie zastavil a žalobcovi proti žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Žalobca sa žalobou podanou dňa 07.09.2016 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 267,05 Eur s prísl.. Podaním zo dňa 23.04.2018 zoberal svoju žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaná uhradila celú žalovanú pohľadávku. Trovy konania nežiadal.

4. Súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil, nakoľko žalobca zoberal žalobu späť v celom rozsahu pred prvým pojednávaním vo veci. Z procesného hľadiska žalovaná zavinila zastavenie konania tým, že uhradila pohľadávku po začatí konania. Žalobcovi tak vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Nakoľko žalobcovi žiadne trovy konania zo spisu nevyplyvajú, pričom uplatnené trovy boli žalovanou uhradené, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

5. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná v celom rozsahu. Namietala, že súd nesprávne a nedostatočne právne zväžil rozhodujúce skutočnosti na vydanie rozhodnutia a vo svojom rozhodnutí urýchlene dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Uviedla, že keďže navrhovateľ uhradil v omyle vecné dávky, mal za to, že mu je žalovaná povinná túto sumu zaplatiť. Uviedla, že oznamovacia povinnosť jej vznikla po tom, čo u nej nastala skutočnosť rozhodujúca pre zánik verejného zdravotného poistenia, ktorú si splnila v zákonnej lehote v zmysle príslušných ustanovení citovaného zákona. Namietala, že žalobcovi nevznikol nárok na vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, ktorý sa ne jeho úkor žiadnym spôsobom neobohatil, a ani za situácie, že by došlo k oneskorenej oznamovacej povinnosti zo strany poistenca, v dôsledku porušenia právnej povinnosti žalovaného nemožno dospieť ani k záveru o vzniku škody, ktorú by žalovaná bola eventúálne povinná

žalobcovi uhradiť, pretože žalobcovi vznikol primárne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od toho poskytovateľa zdravotného poistenia, ktorému bez právneho dôvodu úhradu za zdravotnú starostlivosť poskytol. Navrhla, aby krajský súd zrušil rozsudok v plnom rozsahu a zaviazal zdravotnú poisťovňu o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 298,10 Eur.

6. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že žalovaná mala svoju zákonnú oznamovaciu povinnosť splniť najneskôr dňa 23.08.2011, avšak splnila ju oneskorene až dňa 09.04.2014. Žalobca si v danom prípade tak uplatnil nárok na náhradu škody podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Posledné stanovisko, v ktorom žalobca opätovne trval na úhrade pohľadávky bolo žalovanej zaslané dňa 27.05.2016. Žalovaná však pohľadávku uhradila až dňa 10.10.2016 - teda po podaní žaloby. Po úhrade istiny bola žalovanej dňa 08.11.2016 zaslaná výzva na úhradu úroku z omeškania. Žalovaná úrok z omeškania uhradila až dňa 20.07.2017. Z konania žalovanej tak vyplýva, že uhradením celého dlhu uznala nárok žalobcu. Následne dňa 17.04.2018 žalobca z dôvodu úhrady pohľadávky zaslal súdu späťvzatie návrhu na začatie konania. Na základe uvedeného teda trval na všetkých svojich vyjadreniach v plnom rozsahu a žiadal, aby súd zamietol odvolanie žalovanej a vydal rozhodnutie, v ktorom potvrdí späťvzatie návrhu.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným nesprávnym skutkovým zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 142 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Žalobca má dispozičné právo k žalobe. Môže ju zobrať späť kedykoľvek v priebehu konania na súde prvej inštancie, ale i po jeho rozhodnutí. Dôvodom nepripustenia späťvzatia žaloby je nesúhlas protistrany z vážnych dôvodov, pričom na nesúhlas sa neprihliada, ak k späťvzatiu dôjde skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu.

18. V prípade rozhodovania súdu o pripustení späťvzatia žaloby a následnom zastavení konania, súd posudzuje len to, či boli splnené formálne podmienky pre späťvzatie žaloby. V prípade, ak sú tieto podmienky splnené, súd späťvzatie žaloby pripustí a konanie zastaví a rozhodne aj o trovách konania tú stranu, ktorá procesne zavinila zastavenie konania (§ 256 ods. 1 C.s.p.).

19. V predmetnom prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu, že žalobca vzal podanú žalobu v celom rozsahu späť. Vzhľadom na to, že k späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nebol potrebný. Odvolací súd konštatuje, že tak boli splnené podmienky pre zastavenie konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom v celom rozsahu.

20. Keďže došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom, ktorý tvrdil, že k tomu došlo v dôsledku konania žalovanej (úhrada žalovanej sumy) nárok na náhradu trov konania by mal v konaní žalobca, ten však trovy konania nežiadal priznať, preto súd prvej inštancie správne rozhodol aj vo výroku o trovách konania.

21. Odvolacie dôvody žalovanej sú irelevantné vo vzťahu k predmetu sporu a žalovaná nepreukázala vznik akýchkoľvek trov, čím neboli posúdené jej odvolacie námietky ako dôvodné.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p..

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 2 C.s.p. a ust. § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní žalovaná úspešná nebola a úspešnému žalobcovi žiadne preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).